

[Christmas Møller.]

saaledes, at han kun kunde ønske at vende tilbage til Tyskland, hvis Folkeflertallet var et andet.

Jeg vender mig dernæst til Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Krag, idet jeg samtidig kan svare det ærede Medlem Hr. Holstein. Det ærede Medlem Hr. Holstein sagde, at de Konservative nu stjal Venstres Tilpasningspolitik. Det ærede Medlem kan ikke, bør i hvert Fald ikke, være uvidende om, at saa tidligt som i 1930 — nemlig den 17. Oktober under Finanslovsforslagets første Behandling, det findes i Folketingstidenden for 1930—31, Sp. 301 og følgende —, pegede jeg udtrykkelig paa, at man med Rette kunde spørge, om det var muligt, at det danske Samfund havde en saa voldsom Forskelsforøgelse mellem Indtægts- og Udgiftsniveaueu.

Vi for vort Vedkommende har aldrig benægtet, at der skulde finde en Tilnærmelse mellem Indtægter og Udgifter Sted. Men de ærede Medlemmer Hr. Holstein og Hr. Krag vil vel ikke paastaa, at nogle sociale Satsers og enkelte offentlige Lønningers Højde er af afgørende Betydning. De Herrer maa dog vide, at for Erhvervslivet spiller Størrelsen af Lønningerne i de private Virksomheder en langt større Rolle.

Det ærede Medlem Hr. Krag stillede en Række Spørgsmaal til mig om den økonomiske Politik, som det konservative Folkeparti vilde føre. Det ærede Medlem sagde, paa samme Maade som det ærede Medlem Hr. Holstein: Hvad har de Konservative stillet Forslag om ud over Handelstraktaternes Opsigelse? Det ærede Medlem Hr. Krag og Hr. Holstein ved meget godt, at vor Opfattelse naturligvis er den, at vi herigennem skulde indlede Traktatforhandlinger for at faa bygget Traktaterne paa et andet og bedre Grundlag end det Mestbegunstigelsesprincip, som jo i Virkeligheden er traadt under Fødder. Og de ærede Medlemmer kan vel ikke være uvidende om, at vi har stillet Forslag om en Kornordning, de kan heller ikke være uvidende om, at vi i Udvalg under de fortrolige Forhandlinger mellem alle 4 Partier, hvori vi var med, stillede positive Forslag om Minimalpriser paa Kød, Smør og Flæsk. De ærede Medlemmer kan ikke være uvidende herom, men det passer dem at lade, som om de er det.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde endvidere, at under Samarbejdet mellem Regeringen og Venstre havde Parterne sandelig ikke luret paa hinanden, nej, nu var det de ædles Tid, om jeg saa maa sige,

nu da de Konservative ikke havde med Forhandlingerne at gøre. Man maa jo nok saa have Lov til at spørge, hvorfor sidste Linie i EjendomsskatteLovforslagets § 22 — jeg beder om Formandens Tilladelse til et lille Citat — lyder saaledes:

„Nærværende Lov træder i Kraft samtidig med Stadfæstelsen af Lov om Grundstigningsskyld.“

Dette er naturligvis et Udtryk for den højeste Tillid, som man har til hinanden. Enhver kan sige sig selv, hvad dette er Udtryk for, nemlig at Lovforslagene om Grundstigningsskyld og om Ejendomsskatnedsættelse følges ad.

Hvorfor har man ført Forhandlingerne saaledes, at Lovforslaget om offentlig Forsorg i Ugevis har ligget i Landstinget, uden at der blev bestilt noget, og at Lovforslaget om Ejendomsskatternes Nedsættelse har ligget i Ugevis i Folketinget, uden at der blev bestilt noget? Det var et Udtryk for den højeste Form for Tillid, det var et Udtryk for den grænseløse Tillid, som man naturligvis kan forstaa, at til Eksempel den højtærede Undervisningsminister har til det ærede Medlem Hr. Krag, som han jo for ikke saa forfærdelig mange Aar siden omtalte som Løgneren Krag. Eller man kan vel ogsaa sige det paa den Maade, at de Forhold, jeg har nævnt, er et stærkt Udtryk for den kolossale Tillid, som det ædle ærede Medlem Hr. Krag har til Forhandlerne i Regeringen. Jeg tænker tilbage paa den Erklæring, som det ærede Medlem og jeg i Fællesskab udsendte i Begyndelsen af Juni — den 1. Juni tror jeg, det var —, hvori det ærede Medlem Hr. Krag — jeg har den liggende paa min Plads, hvis han ikke tilstrækkeligt kan huske den; han var ellers glad nok for den og trængte ogsaa svært til den den Gang, men det skal jeg komme til om et Øjeblik —, hvori det ærede Medlem sagde, at det var Personer, som man ikke kunde have Tillid til, dem kunde man ikke forhandle med, nu maatte Forhandlingerne gaa paa den sædvanlige normale Maade i Udvalg og i Salen.

Nu er de alle ædle, nu er de alle saa tillidsfulde, men dog ikke mere end, at man lader ikke det ene Lovforslag komme igennem — det kunde jo ellers let smutte igennem saadan lige her i Hastværket til Slut —, undtagen der er en Ventil paa det: de 20 Mill. Kr. til Landbruget faar Venstre ikke, medmindre Grundstigningsskylden ogsaa bliver gennemført.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at de Konservative havde ved deres Optræden i Januar Maaned sat sig selv udenfor. Det